

④ الف. عمق در مورد 8 character encodings

۱. یکی از روش‌های غایب دادن ریختارهای طارانه‌ها و سلیک‌الوای اعداری ست که هر

طارانه نسبت داده می‌شود. در واقع لانداری نوعی مرادار برای در نوشتن در تبادل اطلاعات

است (مثلاً برای انید داده‌های ارسالی از طرف طارانه‌ها ۸ بیت قابل فهم و مسترک

باشد) مانند لانداری صوری، اسلی و یونیکد در قسمت پ توضیح داده شده اند.

ب. تفاوت تعداد طارانه‌های مجازی یا فای فارسی و انطیسی ناشی از حسیت و

به نسبتی با هم دارند؟ طارانه‌های انطیسی بر اساس الوی لانداری بیت "ASCII"

طراحی شدند و ۸ بیت (۱ بایت) از حلقه‌ها را اسفال می‌کنند در حالی که طارانه‌ها

فارسی بر اساس لانداری ۸-UTF که ۱۶ بیتی هستند (۲ بایت) طراحی شده

و هر طارانه فارسی دو برابر هر طارانه انطیسی حجم اسفال می‌کنند پس تعداد

طارانه هر صنفی یا فای فارسی دو برابر تعداد طارانه‌های هر صنفی انطیسی است. ۳

پ) مقایسه کردن دو استاندارد "ASCII" و "UTF"

الف) اسکی (مخفف: Code for Information Interchange)
استاندارد بین‌المللی آمریکایی برای تبادل اطلاعات است. کاراکترهای اسکی به دو نوع تقسیم می‌شوند: نوع ۷ بیتی که اندازه $2^7 = 128$ کاراکتر مختلف است (از صفر تا ۱۲۷) و نوع ۸ بیتی است (اسکی توسعه یافته) و دارای $2^8 = 256$ کاراکتر مختلف است (از صفر تا ۲۵۵). حالت توسعه یافته از اطلاعات استاندارد جهانیته بلکه از صفر تا ۱۲۷ کاراکتر اول در دسترس است. حالت استاندارد فقط بیتی کاراکترها به بعد از آن از ۱۲۸ تا ۲۵۵ اضافه شده است. کاراکترهای اضافه دارای هیچ استاندارد مشخصی نیستند و ممکن است در کامپیوترهای مختلف فرق کنند. اما ۳۲ کاراکتر اول یعنی (۰ تا ۳۱) و آخرین کاراکتر (۱۲۷) به عنوان کاراکترهای کنترلی شناخته می‌شوند که غیرقابل چاپ هستند و فقط برای کنترل متن مورد استفاده قرار می‌گیرند. بیتی کاراکترها یعنی از ۳۲ تا ۱۲۷ قابل چاپ هستند. که شامل اعداد، حروف و اعداد انگلیسی هستند. کاراکترهای ۱۲۸ تا ۲۵۵ هم قابل چاپ هستند.

الف) UTF (مخفف: unicode transformation format)
UTF ها مخصوصاً UTF-8 برای unencoding برای پیاده‌سازی یونیکد (پ) استاندارد بین‌المللی (که نامی) می‌باشد. این استاندارد فرمت‌های ۸ و ۱۶ و ۳۲ بیتی دارد. یعنی از فرمت‌های این استاندارد این است که نیاز به الوریتم ساده و پرازنس کمتر دارد. (مقدار مصرف کمتر CPU در مقابل مصرف بیشتر حافظه یا حجم ذخیره‌سازی). برای مثال UTF-16 برای هر کاراکتر چهار بایت دارد (هر چند که کاراکتر بیشتر از یک بایت نیاز نداشته باشد). از این استاندارد در خیلی از سیستم‌ها و فرمت‌ها و سیستم‌های مختلف استفاده می‌شود.